

[Økonomiministeren.]

tidig kaster os ind i en betydelig større usikkerhed på arbejdsmarkedet, hvis virkninger man ikke kan overskue, men hvor man i hvert fald kan være sikker på, at en voksende uro på arbejdsmarkedet ikke fremmer en antiinflatøriske udvikling eller bestræbelser.

Jeg skal endelig gøre en bemærkning under henvisning til, at hr. Niels Helveg Petersen spurgte — sådan i en lidt spydig facon. (*Afbrydelse*). Ja, ja, det ærede medlem er jo så humoristisk normalt, så man troede altså, det var en lidt spydig facon, men jeg noterer, at det var det ikke — om, hvorledes det ligger med PP II-planen. Det er rigtigt, at offentliggørelsen af PP II-planen er besluttet udskudt. Vi havde håbet, at den kunne have foreligget omkring dette tidspunkt, og det ville naturligvis for drøftelsen af langtidsp problemerne i vores økonomi være af interesse at have PP II-planen, men jeg vil gerne understrege, at for drøftelsen af vore umiddelbare økonomiske problemer er PP II-planen naturligvis af betydning, men af en relativt mindre betydning, idet det givetvis må være sådan, at de foranstaltninger, som vi skal søge gennemført for at klare vore umiddelbart foreliggende økonomiske problemer, gerne skal kunne føres videre i overensstemmelse med det, man måtte beslutte sig til skal være den langsigtede økonomiske politik, når vi har den redegørelse, som PP II skulle kunne give os for den forventede udvikling. Jeg har imidlertid modtaget henvendelser fra adskillige af de private organisationer, som er repræsenteret i PP II-arbejdet, og som gjorde opmærksom på, at hvis man skulle overholde tidsfristerne, så ville disse repræsentanter for det private erhvervsliv ikke være i stand til at kunne medunderskrive redegørelsen, idet de ikke ville have haft mulighed for — det er jo embedsmænd eller eksperter, der sidder fra de forskellige erhvervsorganisationer — at drøfte det indhold, som PP II-redegørelsen skal have, med deres respektive organisationer. Og da det var min opfattelse — det har jeg i øvrigt redegjort for, jeg tror, det var i det politisk-økonomiske udvalg — at PP II-redegørelsen først får sin fulde værdi, når den er et samlet resultat af de overvejelser, som ministerierne repræsenterer i arbejdet og erhvervenes repræsentanter i arbej-

det i fællesskab når frem til, så fandt jeg, at det var bedre at åbne muligheden for, at man kunne nå at færdiggøre arbejdet på denne måde og med det resultat, selv om det skulle betyde, at PP II-planen eller PP II-redegørelsen ville blive et par måneder forsinket i forhold til det, vi oprindeligt håbede ville være færdiggørelsestidspunktet.

Det er altså begrundelsen, og der ligger ikke nogen som helst form for skumle hensigter eller noget lignende bag ved denne udsættelse.

Budgetministeren (Heinesen): Efter de svar, der allerede er afgivet fra regeringens side, har jeg ikke mange bemærkninger at gøre, men alle ordførerne beskæftigede sig med det offentlige udgifter og mulighederne for at gennemføre yderligere besparelser, og jeg vil gerne endnu en gang, ligesom statsministeren gjorde det, slå fast, at der allerede er gennemført meget betydelige besparelser af denne regering, besparelser på godt 1 mia. kr. i indeværende finansår og på ca. 3 mia. kr. på budgettet for 1974-75. Men jeg vil også understrege, at regeringen er villig til og interesseret i med folketingets partier i den nærmeste fremtid at forhandle om opnåelse af yderligere besparelser dels på lidt længere sigt, hvor de største resultater vil kunne opnås, men også om kortsigtede besparelsesmuligheder.

Vi har som nævnt modtaget en spareplan fra venstre; vi kender det konservative folkepartis spareplan fra det politisk-økonomiske udvalgs beretning fra marts, og jeg har forstået, at vi også kan vente en spareplan fra det radikale venstre, og den ser jeg frem til. Disse planer vil blive forhandlet med partierne meget snart, og jeg skal derfor ikke kommentere enkeltheder i dem ved denne lejlighed, men mere generelt skal jeg for en ordens skyld sige, at der i partierne planer er anført områder, som ikke kan tilvejebringe de påståede besparelser.

Når hr. Poul Hartling siger, at i venstres planer er der ikke løse tal, så er det for så vidt rigtigt nok, som der ikke er tal overhovedet, bortset fra totaltallet, og som økonomiministeren sagde, er det svært at se, hvad dette totaltal skal ses i forhold til, men det får vi nok klaret op. Statsministeren har allerede sagt, at der i planerne også er indeholdt forslag, som regeringen ikke kan til-